

Sahte din: Faşizm

İlahi dinler, şiddetten, savaştan arındırılmış barış içinde yaşayan insan toplulukları hedefler. Sahte din Faşizm de ise şiddet ve savaş, başlı başına kutsal bir değer olarak gösterilir.

Faşizm, İlahi dinleri ortadan kaldırarak onların yerine pagan inançları getirmek isteyen sahte bir dindir. Bu sahte dinin de doğal olarak sahte kutsal değerleri vardır. Örneğin Naziler "Kan ve Toprak" (Blut und Boden) sloganını sürekli olarak kullanmış ve bu iki kavramı kutsal birer simge haline getirmeye çalışmışlardır. Bunun için özel ayinler düzenlenmiştir. Örneğin Hitler'in 1923 yılındaki başarısız darbe girişimi sırasında yaralanan Nazilerin kanlarıyla ıslanmış olan bir parti bayrağı, adeta bir puta dönüştürülmüştür. "Kan Bayrağı" (Blutfahne) adı verilen bu bayrak olduğu gibi muhafaza edilmiş ve her Nazi töreninde en kutsal sembol olmuştur. Hatta Nazi partisinin on binlerce yeni bayrağı Blutfahne'ye sürülmüş ve ondaki "kutsal" gücün böylece bu yeni bayraklara da geçtiği düşünülmüştür. (Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln, The Messianic Legacy, Corgi Books, 1991, s. 199)

Faşizmin bir diğer temel özelliği olan şiddet ve savaş da yine kutsal bir değer olarak gösterilmek istenen pagan kavramlardır. İlahi dinlerde hedef şiddetten ve savaştan arındırılmış bir toplum ve dünya meydana getirmektir. Oysa faşizmde savaş başlı başına bir değerdir. Bir kabilenin, ırkın ya da halkın, şerefini ve gücünü yaptığı savaşlardan ve verdiği ölümlerden aldığına inanılır. Bu inanç, doğal olarak yeni savaşlar açılmasını, yeni kanlar dökülmesini gerektirir. Böylece faşizm adeta bir "kan dökme kuyusu" gibi sürekli yeni vahşetlere hazırlık yapar.

Sahte Din Faşizmin Sevgi Anlayışı: Şiddet Sevgisi

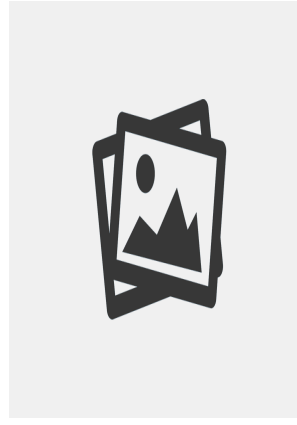
Faşizmin Kitle Ruhu Anlayışı isimli kitabın yazarı Wilhelm Reich, Nazilerin savaşa ve katliama bakış açılarını şöyle açıklar:

Alman savaş önderleri, insan öldürmeye yarayan sert matematik bilimini hiç durmadan deneyen ve yetkinleştiren bilim adamıdır. Hepsi birer matematikçi, mühendis, kimyacı gibi en karmaşık sorunları çözecek biçimde yetiştirilmişlerdir. Sanatın ya da düş gücünün hiç işi yoktur burada. Onlar için, savaş uygulamaya konmuş bir fizik bilimidir. Alman askerinin ruhbilimsel eğitimi onu bir kafa koparıcı, deri yüzücü kılmaya yöneliktir. Uğraşı insan öldürmek olan, başka iş yapmayan bir paralı askerdir o. Kendini, yeryüzünün en sert, en acımasız insanı olarak düşünür. (Wilhelm Reich , Faşizmin Kitle Ruhu Anlayışı, Çeviren: Bertan Onaran, Payel Yayınları, İstanbul 1975, s. 400-401)

FAŞİZMİN ŞİDDET BİRLİKLERİ

Alman Polis Günü
sebebiyle hazırlanan
posta kartı

SS'lerin geçit töreni

Faşist rejimler, bir yandan toplumu ideolojik beyin yıkama ile motive eder, bir yandan da terör mekanizmalarıyla cezalandırır. Bu terörü uygulamak için özel şiddet örgütleri kurulur. Nazilerin SA, SS ve Gestapo gibi yapıları, tipik faşist örgütlerdir.

Üstte üniformalarından kesitler görülen Waffen-SS bünyesindeki "Kurukafa Tümeni", acımasızlığı ile ünlüydü. Solda, Waffen-SS Tank birliklerinin generali Sepp Dietrich.

Nazilerin oluşturdukları bu "profesyonel katiller" modeli, faşizmin ortak karakteridir. Faşistler şiddet ve vahşeti başlı başına bir amaç olarak yüceltirler. Bunda Darwinizm'i benimsemelerinin büyük bir rolü vardır. Darwinizm'in insanları birer gelişmiş hayvan gibi gösteren ve hayatın da sadece güçlülerin yaşayabildikleri bir mücadele yeri olduğunu iddia eden hurafeleri, toplumdaki ahlaki değerleri kaldırmıştır. Şefkat ve merhametin yerine kavga, intikam ve mücadele hisleri konmuş ve bu bilimsel bir zorunluluk olarak insanlara gösterilmiştir.

Faşistler çatışmayı bir doğa yasası olarak görürken, huzur, güvenlik ve barışın da insanlığı gerilettiğine inanırlar. Mussolini 1921 tarihinde Milano'da Faşist Kültür ve Propaganda Okulu'nu açarken verdiği söylevde bunun önemine işaret etmiş ve faşizmi başarıya götüreceği şeyin eylem olduğunu belirtmiştir. (Çetin Özek, Direnen Faşizm, İzlem Yayınları, s. 90). Şiddet eylemleri, yakıp yıkmalar, saldırılar, dövüşler faşistlerin moralini ayakta tutar. Aslında onlar barışa, kardeşliğe, huzura, sükunete karşıdırlar.

Bu şiddet eğiliminde faşistlerin cahil bakış açılarının da etkisi büyüktür. Bu nedenle Hitler'in ırkçı rejiminde aydınlara değil de savaşçılara gereksinim duyulmuştur.

Nazilerin Şiddet Mangası: SA

Naziler'in şiddet eylemleri, bu amaçla özel olarak oluşturulan örgütler tarafından

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesiyle birlikte Nazilerin, toplama kamplarında yaptıkları vahşet ve zulüm ortaya çıktı. Milyonlarca masum insan, sadece ırkları veya düşünceleri nedeniyle, Naziler tarafından ölesiye çalıştırılmış, sonra da açlığa ve ölüme terk edilmişti. Bu vahşet, Darwinist ırkçılığın dünyayı sürükleyeceği felaketin boyutunu gösteriyordu.

yürütülmüştür. Bunlardan ilki olan "SA", (Sturmabteilung, yani "Fırtına Birlikleri") 1920'de kurulmuş 1921'de yarı askeri bir nitelik kazanmıştı. SA'lar arasında birçok sokak serserisi bulunuyordu. Grup "Kahverengi Gömlekliler" olarak biliniyordu ve başında psikopat karakteriyle (ve eşcinsel sapkınlığıyla) tanınan Ernst Röhm vardı. SA Nazi Partisi'nin güçlenmesi adına 1920'li yıllar boyunca sayısız terör eylemi düzenledi. SA birlikleri Nazi karşıtlarına şok baskınlar yaptılar, sokak kavgaları çıkararak kan akıttılar, "tutsak" aldıkları muhaliflerine işkenceler yaptılar. Hitler SA'ların vahşetinden gurur duyuyordu. Kavgam adlı kitabında, SA'ların Nazi aleyhtarlarına karşı gerçekleştirdikleri "başarılı" bir saldırıyı şöyle anlatmıştı:

Hofbrauhaus'un lobisine girdiğimde saat sekize çeyrek vardı. Ve sabotaj hakkında artık hiç bir kararsızlık yaşamıyordum... Salon çok kalabalıktı... Kapıları yavaşça kapattım ve sonra da adamlarıma hazır olmaları emrini verdim. Kırk beş ya da kırk altı kişiydiler... Saldırı Bölümü'ndendiler, o günden sonra ise SA'lar olarak bilineceklerdi. Ve saldırıya başladılar. Sekiz ya da on kişilik kurt sürüleri gibi, düşmanların üzerine saldırdılar, sonra bir daha, bir daha... Beş dakika içinde her yer kanla dolmuştu...(Adolf Hitler, Mein Kampf, s. 504.)

SA'lar saldırı kadar işkencede de uzmandılar. Berlin'deki SA karargahı Hedemannstrasse'nin

dördüncü katında gizli bir SA işkence odası bulunuyordu. Bir süre sonra burası polis tarafından keşfedilmiş ve içeridekiler kurtarılmıştı. İçeriye girenlerin biri, ortamı şöyle anlatıyordu:

Bulduğumuzda kurbanlar açlıktan yarı ölmüş durumdaydılar. İtiraf ettirmek için günlerce dar dolaplarda tutuluyorlardı, "sorguya çekme, ya dövmeğe ya da demir sopalarla ve kırbaçlarla aşağılanmaktan ibaretti" dedi bize. Bu yaşayan iskeletlerin bazıları pis kamışlar üzerinde iltihaplı yaralarıyla yan yana yatıyorlardı. (Encyclopædia Judaica, Cilt 4, s. 714.)

SA'lar Nazilerin iktidara gelmesiyle birlikte gözden düşmeye başladılar ve onların yerine daha profesyonel ve askeri bir disipline sahip olan SS (Schutzstaffel, yani "Muhafız Kıtaları") örgütünün yıldızı yükseldi. Bu grup siyah gömlek giyiyordu. SS'lere katılacak gençler "ırk kıstaslarına" göre seçiliyor, Aryan ırkının belirgin özelliklerini taşımaları gerekiyordu. Waffen-SS ise SS'in askeri dalydı. Waffen-SS bünyesinde yer alan "Totenkopf Division" yani "Kurukafa Tümeni" zalimliği ile ünlüydü ve bu tümen toplama kamplarının başına getirilmişti.

Mussolini'nin Temizleme Kampı!

Benzer toplama kampları Mussolini tarafından da kurulmuş ve Mussolini "Temizleme Kampı"na toplattığı 35 bin kişiden 18 binini katletmişti. Bunun dışında İtalya'da faşist iktidar boyunca ölen, terörde öldürülen ya da faili meçhul olan pek çok insan vardı. Mussolini bir konuşmasında "Faşizm özgürlük değil, zalimin hakimiyetidir. Milletin güvencesi değil, özel çıkarların savunmasıdır. Bunu herkes bilirdi..." diyerek faşizmin zalimliğini itiraf etmiştir. (John P. Diggins, Mussolini and Fascism, s. 15)

Franco'nun vahşi uygulamaları

Vahşet eylemlerine Franco örneğinde de rastlamak mümkündür. Franco daha savaşın başlarında acımasız yöntemleriyle dikkat çekmişti. Örneğin Madrid'in kuzeyindeki küçük bir dağ köyünde 31 köylü Halk Cephesi'ne oy verdikleri için tutuklandılar. Sorgudan sonra bunlardan 13 kişi bir kamyonla köyün dışına çıkarıldılar ve yol kenarında öldürüldüler. Seville yakınlarında 11.000 nüfuslu bir kasaba olan Loro del Rio'da faşistler bir kasabaya girdiklerinde 300'den fazla kişiyi öldürdüler. Baskı şehirlerde çok daha şiddetliydi. Öyle ki, bugüne kadar öldürülenlerin kesin sayısı bilinmemektedir.46 Franco kendi halkından yüz binlerce insanı, üstelik yaşlı, çocuk, kadın diye ayırt etmeksizin katletmişti. Gönüllülerle birlikte her iki cepheden yaklaşık bir milyon insan için bu savaşın bedeli ölümdü. Franco Kimdir? Falanjizm Nedir? isimli kitapta bu durum şöyle tarif edilmiştir:

"Binlerce insana işkence ediliyor, yakınlarını teslim etmekten kaçınan kadınlar baş aşağıya asılıyor, çocuklar kurşuna diziliyor, bunların işkencelerine tanıklık eden anneler, bu durumda çılgına dönüyorlardı..." (T. Kakinç, Franco Kimdir? Falanjizm Nedir?, Kitap Yayınları, Mayıs 1969, s. 57)

	<p>FRANCO VE HİTLER'İN KANLI İTTİFAKI Faşist general Francisco Franco, 1936 yılında İspanya'yı çok büyük bir iç savaşa sürükledi. Bu iç savaş boyunca günde ortalama 500 kişi öldü. İç savaşın sonunda yaklaşık 600.000 kişi hayatını kaybetti. Bu savaşta Franco'nun en büyük destekçileri, Hitler ve Mussolini'ydi.</p>
<p>Hitler'in yardımlarına karşılık olarak Franco, Hitler'e Guernica kasabasını hediye etti. Hediyein amacı, Nazi teknolojisinin ürünü olan dev bombardıman uçaklarının denenmesi idi. Küçük kasaba, bir günde yerle bir edildi.</p>	

Franco İspanya'yı çok büyük bir iç savaşa sürükledi. Kardeşi kardeşe, babayı oğula düşürdü. Bu iç savaş boyunca günde ortalama 500 kişi öldü. Şiddet olaylarının, vahşi katliamların, toplu işkencelerin ve insanlık dışı cinayetlerin ardı arkası kesilmedi.

İspanya iç savaşı, arkasında yaklaşık 600.000 ölü bıraktı.

Hitler ve Mussolini İspanya'yı tıpkı bir laboratuvar gibi, silahları ve askerleri için bir deneme alanı olarak kullandılar. (Charlie Hore, Duncan Hallas, Andy Durgan, İspanya 1936 Baharı , Z yayınları, çev: Melike Çakırer, s. 69) Bunun en çarpıcı örneği Franco'nun yardımlarına karşılık olarak Hitler'e hediye ettiği kasaba idi. 5 Mayıs 1937 sabahı, Guernica kasabasının halkı, Nazi teknolojisinin ürettiği dev bombardıman uçaklarıyla yerle bir edildi. Küçük kasaba, Franco tarafından Nazi uçaklarının deneyine terk edilmişti. (Çağdaş Liderler Ansiklopedisi, 2. Cilt, s. 669)

<https://www.harunyahya.info/makaleler/sahte-din-fasizm>